

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **mjr. JUDr. M. M. zastúpeného advokátom JUDr. S. Z.** proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 4. augusta 2006, číslo KM-75/PK-2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. marca 2008, č. k. 2 S 349/2006-21, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. marca 2008, č. k. 2 S 349/2006-21 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie – disciplinárny rozkaz riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica č. 2 zo dňa 24. apríla 2006, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie – písomné pokarhanie podľa § 53 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že krajský súd po preskúmaní

veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento správne posúdili, pred uložením disciplinárneho opatrenia bol objektívne zistený skutočný stav veci a žalobcovi bola daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnuť dôkazy a obhajovať sa, a to v primeranej lehote; konanie prvostupňového i druhostupňového služobného orgánu bolo v súlade so zákonom pri zachovaní predpísaných lehôt a rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov v danej veci vychádzali z objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a zrušil rozhodnutie riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Bratislava č. p. KM-75/PK-2006 zo 4. augusta 2006 ako aj rozhodnutie Riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica č. 2 z 24. apríla 2006 – disciplinárny rozkaz, písomné pokarhanie podľa § 53 ods. 1 písm. a) zákona. Uviedol, že zo správy z osobitnej kontroly č. PPZ-19-I/HCP-BB-K-2006 bolo preukázané, že previerka bola vykonaná na základe splnomocnenia a poverenia riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, čo je konštatované aj v samotnom rozhodnutí o uložení disciplinárneho opatrenia. Poukázal na to, že bolo preukázané, že kontrola bola ukončená dňa 21.03.2006, čo je taktiež uvedené v rozhodnutí žalovaného, z čoho je zrejmé, že prebiehalo iné konanie, prešetrovanie kontrolného orgánu, ktorý bol splnomocnený nadriadeným žalobcu, ktorý je príslušný rozhodnúť o uložení disciplinárneho opatrenia. Tvrdil, že v danej veci nie je možné prihliadnúť na začiatok plynutia lehoty odo dňa, kedy sa nadriadený dozvedel o výsledku tohto vyšetovania, pretože sa tu neuplatňuje druhá veta ustanovenia § 57 ods. 1 zákona. Pretože skutočnosť, že k spáchaniu disciplinárneho previnenia došlo, bola zistená najneskôr dňa 21.03.2006 a kontrola bola vykonaná z pokynu nadriadeného žalobcu, ukončením tejto kontroly sa mal žalovaný od podriadeného referenta o tejto skutočnosti dozvedieť, z tohto dôvodu 30-dňová subjektívna lehota mala začať plynúť v zmysle § 57 ods. 1 zákona odo dňa nasledujúceho po dni 21.03.2006 a uplynula 22.04.2006. Ďalej uviedol, že správny orgán – žalovaný bol povinný viesť konanie tak, aby v 30-dňovej zákonnej lehote bolo rozhodnuté o uložení disciplinárneho opatrenia a keďže rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo vyhlásené až dňa 25.04.2006, bolo vydané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Poukázal na zákonnú úpravu, podľa ktorej za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najskôr nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia, ale len do 30-teho dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených. Mal za to, že procesný súd správne zistil skutkový stav, ale vyvodil z neho nesprávny názor, keď konštatoval, že rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo uložené v zákonnej 30-dňovej lehote.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K veci uviedol, že krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vypořiadal so všetkými námietkami žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom, keď

žalobu zamietol. Poukázal na to, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ale len opakovane uviedol skutočnosti, s ktorými sa krajský súd v dostatočnom rozsahu vypořiadal a v súlade so zákonom rozhodol.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 11. februára 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým žalovaný správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie – disciplinárny rozkaz riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 2 z 24. apríla 2006, ktorým bolo žalobcovi, služobne zaradenému v stálej štátnej službe vo funkcii riaditeľ Oddelenia hraničnej polície PZ Klokočov Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru podľa § 53 ods. 1 písm. a) zákona, uložené disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie. K uloženiu disciplinárneho opatrenia došlo na základe zistení osobitnej kontroly, zameranej na získanie čiastkových informácií a zistenie skutočného stavu v riadiacej a organizátorskej činnosti a za účelom operatívneho a neplánovaného kontrolovania služobnej činnosti policajtov zaradených na Oddelení hraničnej polície PZ K. a na pracoviskách v jeho územnej pôsobnosti (hraničný priechod Č. – železnica a hraničný priechod K. – B. – K.). O osobitnej kontrole bola pracovníkmi orgánu kontroly vykonávajúceho osobitnú kontrolu dňa 16.03.2006 vypracovaná správa z osobitnej kontroly č. p. PPZ-19-1/HCP-BB-K/2006. S uvedenou správou bol žalobca ako vedúci kontrolovaného subjektu oboznámený 21.03.2006 a nadriadený žalobcu ju vzal na vedomie 29.03.2006. V súdnom preskúmacom konaní krajský súd dospel k záveru, že konanie prvostupňového i druhostupňového služobného orgánu bolo v súlade so zákonom pri zachovaní predpísaných lehôt a obe napadnuté rozhodnutia vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci.

Najvyšší súd SR sa so záverom krajského súdu stotožnil. Pokiaľ ide o dôvody odvolania, aj podľa názoru Najvyššieho súdu SR subjektívna 30-dňová lehota podľa § 57 ods. 1 zákona začala plynúť 29.03.2006, kedy správu z osobitnej kontroly vzal na vedomie nadriadený žalobcu. Za zistené disciplinárne previnenie bolo uložené disciplinárne opatrenie disciplinárnym rozkazom zo dňa 24. apríla 2006, ktorý bol žalobcovi vyhlásený dňa 25.04.2006. Z toho vyplýva, že žalobcovi bolo za disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie v lehote 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel jeho nadriadený.

Keď teda krajský súd dospel k právnenému záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinnom od 15.10.2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnenému orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 11. februára 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová